

stige kredittider. Skatteudgifter er således en naturlig del af ethvert skattesystem og kan i sig selv ikke siges at være enten dårlige eller gode. Der kan være mange grunde til at anvende skatteudgifter.

Det kan f.eks. være skattefritagelsen af sundhedsforsikringer, der er med til at få virksomhederne til at fokusere mere på medarbejdernes sundhed; det er skattnedslaget for de 64-årige, som øger incitamentet til at være i arbejde og dermed bidrager til et større skatteprovenu. Ændringer af skatteudgifterne kan også opstå som følge af ændringer, som egentlig ikke sigter mod at ændre realøkonomiske forhold.

Inden bruttificeringen af overførselsindkomster fra 1994 var overførselsindkomster skattefrie og udgjorde dermed en væsentlig skatteudgift. Efter bruttificeringen blev skatteudgiften reduceret, uden at det dog havde nogen reel virkning for hverken statens finanser eller for den enkelte modtagers indkomst efter skat. Det kan altså ikke sådan entydigt teoretisk afklares, hvornår noget er en skatteudgift, og hvornår det ikke skal klassificeres som en skatteudgift.

Forskellige tilgange betyder, at det kan være vanskeligt at sammenligne niveauet for skatteudgifter i forskellige lande. Skatteudgifterne er i Danmark defineret som afvigelser fra det generelle skattesystem. Det giver ikke nogen fuldstændig klar afgrænsning, og det medfører et naturligt element af skøn i bestemmelsen af skatteudgifter. Det kan altid diskuteres, hvor grænsen for en skatteudgift skal lægges, uanset hvor den skal lægges. Jeg mener, at den danske afgrænsning er tilpas rummelig, fyldig og fyldestgørende; jævnlige ændringer af definitionen vil bare skabe forvirring og udvande begrebet.

Det er jo sådan, at skatteudgifter ikke kan opgøres uden usikkerhed. Der er altså ikke en systematisk indsamling af oplysninger om grundlaget for skatter og afgifter, der ikke opkræves. Datagrundlaget er derfor ofte mangelfuldt eller ikkeeksisterende, og det betyder, at det, når vi skulle opgøre skatteudgifterne, ville medføre en ikke ubetydelig grad af skøn.

Forslagsstillerne ønsker sig sådan en årlig opgørelse af skatteudgifter. For at kunne lave årlige opgørelser, der bygger på registerdata for samtlige skatteudgifter, kræver det en betydelig stigning i indberetningerne af data fra skatteydere. Denne regering ønsker ikke at påføre erhvervslivet øgede administrative omkostninger, bare for at vi kan opdatere en liste med skatteudgifter. Formålet med finansloven er at etable-

re det bevillingsmæssige grundlag for næste års statslige indtægter og udgifter. Skatteudgifter er ikke en del af det bevillingsmæssige grundlag, og heller ikke derfor synes jeg, at der er nogen grund til, at skatteudgifterne skal fremgå af forslaget til finanslov.

Ud over skatteudgifter kan man også nævne andre væsentlige elementer, der heller ikke indgår i finansloven. F.eks. indgår der ikke en opgørelse over de samfundsøkonomiske forvridningsomkostninger, der er forbundet med at opkræve skatter og afgifter samt indføre direkte påbud m.v.

Forslagsstillerne til dette beslutningsforslag fremfører i bemærkningerne, at skatteudgifter reelt er udgifter for de offentlige kasser. Hvis skatteudgifterne anses som reelle udgifter for statskassen, må udgangspunktet for forslagsstillerne være, at det er staten, der i udgangspunktet ejer alt, så det, skatteyderne har tilbage efter skatter og afgifter, er en skatteudgift. Hvis indkomstskatten f.eks. var 50 pct., er det så ensbetydende med, at den halvdel, som staten ikke hiver op af bukselommerne, er en skatteudgift? Næh, selvfølgelig ikke.

Kl. 17:10

Lad mig slå fast, at det, der ikke opkræves som skatter og afgifter, ikke er en udgift for statskassen. I udgangspunktet er det borgernes penge og ikke statens, og det er helt centralt, når vi drøfter skatteudgifter. Det er således borgerne, der har retten over deres egne ressourcer.

Det anføres i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at skatteudgifter kan sidestilles med et åbent hul i statskassen. Det er forkert, for regeringens samlede økonomiske politik er baseret på holdbare finanser. Regeringens skattestop sikrer, at ingen skatter eller afgifter sættes op, og da regeringen samtidig har en holdbarhedsmålsætning, sikres balance mellem samtlige udgifter og indtægter. Faktisk kan øgede statslige indtægter afstedkomme et højere niveau for den teoretisk opgjorte skatteudgift. Med indførelsen af afgiften på kvælstofoxider, nærmere betegnet NOx-afgiften, fik staten isoleret set et merprovenu. For ikke at belaste virksomheder med særlig store udledninger blev der samtidig indført et bundfradrag. Bundfradraget er en skatteudgift, men bundfradraget ændrer ikke på incitamentet til at mindske NOx-udledningen.

På samme måde medfører forhøjelsen af spildevandsafgiften i forbindelse med forårspakke 2.0 en stigning i skatteudgifterne, da spændet mellem afgiften og de eksisterende godtgørelser